

Javornické

10. číslo
2/2018

listy

1

Milí čtenáři Javornických listů,

přinášíme vám poměrně obsáhlé číslo v čase, kdy už jistě máte naplánované volné dny, tábory pro děti, rodinné dovolené. Dovolujeme si Vám proto popřát pěkně strávený čas s vašími blízkými, nejlépe v dostatečně velké vzdálenosti od počítačů, mobilních přístrojů, internetu a sociálních sítí. Ať vás ve dnech odpočinku provázejí krásné zážitky ze sběru borůvek, ze sušení sena, z návštěv hradů a zámků, z rozhleden, z výstupů na vrcholky hor, z koupání v rybníku, ze sušení bylinek, z pití ledové kávy, od moře a takhle bychom mohli pokračovat dále a dále. Zkrátka užívejte letních dnů.

Spolek Javor

Zveme vás

Pohádková cesta pro děti

Sobota 1. září 2018

Pořádají Javornické ženy.

Místo a čas bude upřesněn.

Zveme vás

Spolek Javor vás srdečně zve na

5. Staročeský jarmark

v Památníku Marie

a Vojtěcha Sedláčkových

v sobotu 15. září 2018

od 10:00 hodin.

Představujeme vám

Jan Holec

Narozen 22. 5. 1943 v Javornici, dětství strávil na Jahodově.

Má 2 dcery a 5 vnuků.

2 Zajímavostí je, že pracoval 1 rok v Ostravě v dolech (do r. 1962).

Jeho díla obdivovali i v Luxemburgu.

V určitém období jeho tvorbu silně ovlivnil Vladimír Boudník, český grafik a malíř, představitel strukturální a aktivní grafiky, který založil vlastní umělecký směr explosionismus, ale pak si stejně každý hledal sám svoji cestu...

Na návštěvu k Janu Holcovi jsme se opravdu těšili a nebyly jsme rozhodně zklamány. Sedíme v jeho ateliéru, kde voní barvy, dřevo, pastely a skrze okna vidíme budovu pošty a ze zajímavého úhlu i javornický kostel. Všude kolem nás je spousta obrazů, výtvarných potřeb a pomůcek, knih, je nám v tomhle zajímavém místě tak nějak dobře. Máme pocit, že jsme aspoň na chvíli součástí tohoto mikrosvěta, kde čas jako by se zastavil. A začínáme se ptát našeho milého hostitele.

Jak jste se dostal k vaší tvorbě, malování, grafice...?

V dětství jsem rád maloval, z maminy strany tatínek taky maloval, to možná víte, že maloval i tu oponu, co se našla v zákulisí. V 17 letech jsem prvně dostal olejové barvy a začal jsem to zkoušet vážněji. Během svého pracovního působení v Ostravě jsem se dostal prvně mezi výtvarníky a po návratu do východních Čech jsem zase

hledal někoho podobně naladěného. Tak vznikla skupina GAMA, která funguje už více než 40 let a která se orientuje hlavně na grafiku. Vůbec grafika mne provází celým svým životem, i když je pravda, že nyní se více zaměřuji na krajinu, malbu. Na grafice je nejzajímavější ten první otisk, nikdo totiž neví, jak to dopadne....totiž ví, ale některé nuance a zvláštnosti se dají docílit jedině tiskem.

Otisk?

Ano, podívejte támhle, používám na grafiku takový stroj, lis, do kterého se vloží destička, na které je motiv vyrytý, pod to se dá papír a nad to filc a lisuje se to...

A jaké je vaše nejoblíbenější místo tady u nás?

Určitě je to všem známé místo, a to Jahodová hora. Je z ní nejkrásnější výhled na Orlické hory, když z ní scházím, tak si říkám....."tady

jsem doma". A nemůžu nezmínit údolí Zdobnice. A také jsem jedno životní období žil v Záměli, takže mám rád i údolí Orlice, Potštejn a okolí.

A s tím souvisí i ten váš oblíbený motiv?

Ano, ano, je to krajina, dříve to byly mezilidské vztahy, grafika, teď jsem zůstal u krajiny, moc mě přitahuje a těší pohled na ni. Snažím se, aby moje práce nebyla popisná, ale jde mně více o zachycení atmosféry a docílení určitého výrazu. Netvořím, jen zaznamenávám pocity, doléhající na mne skrz smysly. Tvoří Bůh! Jediný strom má pro mě větší cenu, než všechny obrazy. Přesto ale stojí za to malovat.

Co vám tato tvorba přináší, vám osobně?

Je to prostě potřeba vyjádřit se, lidsky je mi to nejbližší vyjádřit se obrazem. Dostat ven pocity, emoce, je to pro mne nástroj pro vyjádření. A taky jsem rád, když se to aspoň někomu líbí. Snažím se lidem ukázat jiný pohled na přírodu, aby si lidé všímali drobností. Půjdete cestou a pokaždé je ta cesta jiná. Chci, aby si toho lidé všímali, aby se ta příroda tak zachovala, v obrazech.

A máte, pane Holec, ještě nějaký nenaplněný sen?

Víte, cíle jsem nikdy neměl, nedával jsem si je. Můj věčný motiv je cesta, nikdy nevíte, kam půjdete, co bude dál...A někdy je potřeba i nejit, jen si tak představovat. A také pokaždé ta cesta je jiná, tak to chci, chci, aby si toho lidé všímali, různorodosti v přírodě a to jim chci i nadále ukazovat.

Můžete na závěr vzkázat něco čtenářům Javornických listů, případně je někam pozvat, kde můžou, vidět vaši tvorbu?

Rád bych jim vzkázal, aby si nenechali kazit zážitky jednostrannými pohledy na různé věci a aby nelitovali času zastavit se u hezkých věcí, co mají kolem sebe. Aby uměli vidět krásu, co mají kolem sebe, zejména tu, která jim dosud unikala. A výstava? V říjnu připravuji s panem Pokorným výstavu v jeho ateliéru na Panské (bývalý koloniál) v Rychnově nad Kněžnou. A také nás čeká velká oslava 40 let výročí založení naší výtvarné skupiny GAMA, zatím máme předjednanou výstavu v Dobrušce. Tak na to se určitě těším.

Moc děkujeme za krásný rozhovor

JJ a VP

Naše děti

Zprávy z mateřské školky

Děti z MŠ si letos užily **výlet na zámku Sloupno u Nového Bydžova**. Čekalo na ně pirátské dobrodružství s prohlídkou, výtvarná dílna, úkoly a soutěže. Domů si každý kromě bezva zážitků odnesl i kousek z pirátského pokladu.

Romana Jašová

4

Zprávy ze základní školy

Mladí myslivci zabodovali

Při MS Javornice pracuje Kroužek mladých přátel myslivosti a ochránců přírody. Do kroužku chodí ve stávajícím školním roce 12 žáků ZŠ a MŠ Javornice ve věku od 10 do 15 let. Činnost kroužku je rozmanitá a každý rok se děti účastní okresního kola velmi náročné soutěže „**O zlatou srnčí trofej**“. Letos se tato soutěž konala v hezkém prostředí areálu chaty MS Orlické hory v Rokytnici v O. h. Všichni účastníci soutěže musí absolvovat obsáhlý test, poznávání plemen loveckých psů a mysliveckou stezku, na které musí popsat sto položek zoologických, botanických, stopy zvěře a různé pomůcky používané k výkonu práva myslivosti, kynologie a sokolnictví.

I letos žáci z mysliveckého kroužku Javornice výborně reprezentovali a získali 3 poháry. V kategorii A, mladších žáků, přivezl Vojtěch Martinec /5.tř./ pohár za 2. místo a Nikola Dusilová /5.tř./ za 3. místo.

I další se jako začátečníci umístili velmi dobře: Jakub Pišl 4. místo, Radim Jirka 7. místo, Miroslava Košťálová 9. místo, Ondřej Gruncl 13. místo, Ondřej Flégl 14. místo a Jakub Hartman 19. místo z celkového počtu 21 soutěžících.

V kategorii B, starších žáků, přivezla pohár Adéla Škopová za umístění na 3. místě a bude dále reprezentovat OMS Rychnov nad Kněžnou v národním kole.

Dále se Svatopluk Mucha umístil na 6. místě, Natálie Dusilová na 7. místě a Veronika Plodková na 8. místě z celkového počtu 14 soutěžících.

Součástí soutěže je také střelba ze vzduchovky, která je hodnocena zvlášť, a zde výborně zabodoval v kategorii mladších žáků Ondřej Flégl a svým výkonem se umístil na 1. místě.

Všem účastníkům soutěže blahopřejeme, přejeme krásné prázdniny a hodně hezkých chvil prožitých v přírodě.

Marie Lorencová
vedoucí kroužku

Soutěže, soutěže

Dne 2. května se uskutečnila okresní fotbalová soutěž **McDonald's cup**, naši žáci skončili na 4. místě, bronzové ocenění jim uniklo jen o bod. Školu výborně reprezentovali Ondra Hůlka, Kuba Pišl, Jindra Pišl, Marek Široký, Vašek Mihulka, Tobias Košický, Kryštof Várady, Vojta Čížinský, Afonso Baptista, Áďa Čapková a Kristýna Vodehnalová.

5

Dopravní hřiště v Rychnově nad Kněžnou bylo dne 10. května 2018 dějištěm okresního kola v dopravní soutěži „**Mladý cyklista**“. Soutěž probíhala ve dvou kategoriích, v první kategorii (10–12 let) naši žáci skončili na 5. místě a v druhé kategorii (12–15 let) získali 3. místo.

Již popáté se v Rychnově uskutečnily závody inspirované románem o Vinnetouovi od Karla Maye – **Mayový závod**. Družstva, která jsou složena z osmi žáků, musela prověřit své plavecké, běžecké a střelecké dovednosti. Letošní rok byl výjimečný tým, že za naši školu bojovaly dva týmy: Indiáni z Javornice (3. třída) a Tygři z Javornice (4. třída). Z celkového počtu 11 družstev naše týmy obsadily 1. a 2. místo. Děkujeme jim za skvělou reprezentaci naší školy, toto jsou naši Indiáni a Tygři: Kristýna Vodehnalová, Áďa Čapková, Mirka Košťálová, Eliška Marešová, Míša Dušánek, Kryštof Várady, Kuba Pišl, Nikča Martinová, Viktorka Jenčíková, Lucka Cejpková, Terka Štěpánková, David Mucha, Olda Žbánek, Ondra Hůlka, Ondra Flégl a Ráďa Jaša.

V dubnu proběhlo okresní kolo **Odznaku všestrannosti olympijských vítězů**, kterého se od nás zúčastnilo 13 žáků. Kristýna Kotyzová obsadila 4. místo a Filip Široký se probojoval do krajského kola, které se uskutečnilo v pondělí 28. 5. 2018 v Hradci Králové. Soutěžilo se v šesti disciplínách – 60 m, hod míčkem, skok daleký, shyby, sed-leh, 1000m. Filip obhájil loňské prvenství a opět postoupil do republikového kola, které proběhne 6. – 8. září v Brně.

Všem zúčastněným děkujeme za reprezentaci naší školy a přejeme pěkné prázdninové dny!

Monika Křivohlávková

Všichni společně

Spolek Javor

Ohlédnutí za Nocí kostelů

O javornickém zvonu jsme si povídali s Ing. Jiřím Gregorem a povídání to bylo velmi zajímavé...

6

Jak jste se vlastně k javornickému zvonu dostal? Jak jste ho – aspoň pro sebe – objevil?

To vím přesně. 29. prosince 2007 slavili mí rodiče zlatou svatbu. Proběhl i obřad v kostele a s dcerou jsme jim k tomu z kruchty na flétnu a varhany zahráli. Když obřad skončil, napadlo mě, že když už jsme tady, mohli bychom se podívat i nahoru do zvonice.

Víte, v dětství jsem občas šlapal měchy varhanici paní Dvořákové, v mládí jsem byl jako brigádník u toho, když se kostel opravoval a se spolužáky ze základky jsme stavěli uvnitř i lešení. Tehdy jsem měl kostel takříkajíc prolezlý, i zvonici. Ale mladé oči asi leccos přehlédnou a já tehdy zvon nejspíš ani nepostřehl... Od té doby jsem ve zvonici, tedy zhruba třicet let, nebyl.

Když jsme ke zvonu s dcerou vystoupali, zůstal jsem jako opařený. Ohromil mě svou velikostí i krásou. Měl jsem se zvony do té doby jedinou přímou zkušenost, a to s rychnovským Kryštofem. Bylo mi dopřáno být částečně u toho, když se rekonstruoval a otáčel a dokonce jsem měl to štěstí po opravě jako jeden z prvních na tento jeden z největších zvonů v Čechách zvonit.

Když jsem pak vyluštil hlavní nápis, v němž stojí „Když zvon rychnovský dokonán hned tento za ním formován...“ a „...týž mistr Jan Benešovský slil jej z Třebových Moravský...“, a našel letopočet 1602, byl jsem v úžasu podruhé. Došlo mi, že zde máme bratra rychnovského Kryštofa,

skoro by se dalo říci dvojče. Sice o dost menší, ale dvojče - zrozené téměř současně s ním.

Od té doby mě javornický zvon zajímá, zamiloval jsem se do něj. Začal jsem se pít, zda je o něm něco publikováno, co se ví o zvonaři Janu Benešovském atd. Zpočátku to bylo hodně nystematické, na zvon mi vlivem okolností nějak nezbyval čas ani kapacita...

Takže to vaše pátrání nebylo úplně intenzivní...

To nebylo. Brzy jsem měl sice v ruce článek bývalého rychnovského vlastivědného pracovníka a národopisce Rudolfa Zrůbka, který v roce 1990 publikoval stať o zvonech Jana Benešovského ve Vlastivědném věstníku moravskoslezském, překvapivě ale dr. Zrůbek končí chronologický přehled Benešovského zvonů Kryštofem, o tom javornickém se vůbec nezmiňuje. Na to evidentně reagoval Jiří Slavík, památkář, pracovník Národního památkového ústavu v Josefově, když uveřejnil v časopise Panorama Orlických hor v roce 2002 článek „Opomíjený zvon Jana Benešovského“, který je naopak věnován jen tomu našemu. Jiří Slavík popisuje jeho výzdobu včetně nápisů, ale dnes vím, že to není popis úplný.

Z obou článků, v porovnání s tím, co jsem na zvonu našel sám, přede mnou vyvstávaly spíš otázky. Už ten hlavní nápis je informačně nesmírně bohatý... Nejenže odkazuje ke Kryštofovi a zvonáři Benešovskému, ale uvádí i další věci - dobu vzniku zvonu, že proběhla jakási sbírka a je zde i jméno tehdejšího rychtáře, který „...pomoc učinil nad jiné...“. Ale kdo byl rychtář Tomáš (Tomass)? Byl původem z Javornice? Pokud ne, jak se tu ocitl? Postava mistra Benešovského je taky nesmírně zajímavá. Neví se, kdy se přesně narodil a kde. Možná v některém Benešově, nejspíše v tom středočeském, ale možná taky ne. A možná se původně jmenoval Voříšek, na jednom ze zvonů přisuzovaných jemu je totiž podpis Jan Voříšek (Worzyssek) Benešovský, a přídomek Benešovský začal používat samostatně až po přestěhování do Moravské Třebové. To všechno mě provokovalo a provokuje stále.

Začal jsem se o kampanologii, byť nesoustavně, zajímat víc, mými pomocníky byly třeba knihy Pražské zvony Ludmily Kybalové, Radka Lungy a Petra Váchy, kde je v úvodní studii pěkně popsána výroba zvonů, nebo krásně vypravená publikace Zvony na Moravě a ve Slezsku Leoše Mlčáka z roku 2014. Z ní, ale i z dalších zdrojů, mám doplněný soupis známých zvonů Jana Benešovského, i těch, které už dnes neexistují. Spoustu toho o zvonech a kampanologii lze najít i na internetu, včetně odborných statí, též diplomové práce věnující se zvonářství a další materiály. Pátrat hlouběji a důsledněji – v archivech – jsem začal až nedávno. Zde musím vyzdvihnout pomoc rychnovského archiváře pana Jiřího Papeže, dále archiváře královéhradecké diecéze Ladislava Holoubka a též příspěvek Martiny Opršalové-Daškové z téže diecéze, kteří mi poskytli výpisy z archivních listin, jež jsou pro pochopení souvislostí podstatné. Pomohla mi též řada mých známých, badatelů z různých odborných ústavů, třeba s překlady některých

latinských textů, ale i s „překladem“ z češtiny do češtiny. Jazyk počátku 17. století byl přece jen trochu odlišný, ve významu některých slov došlo k posunům, a hlavně text druhého nápisu, kterému sice jakoby rozumíme, mohli lidé před čtyřmi stoletími vnímat trochu jinak než my...

Takže postupně se mi poskládaly střípky jakési mozaiky, jejichž výsledkem je to, co jsem se snažil v průběhu Noci kostelů o zvonu prezentovat.

Největší radost mám ale z toho, co jsem přímo na zvonu našel. Například bylo publikováno, že na něm jsou otisky sedmi mincí či plaket. Dnes jistě vím, že těch otisků není méně než dvacet. Mimochodem Jan Benešovský byl zřejmě jedním z prvních, kdo techniku otisků mincí do zvonu používal. Mince, pokud vím, dosud nebyly identifikovány a já téměř s jistotou mohu tvrdit, že je na něm otisk tzv. malého groše Rudolfa II. A to neje-den. Myslím, že lze určit i další mince. Vidíte, Javornické listy budou zřejmě prvním periodikem, kde se tato informace objeví... Ty „nové“ otisky jsem ale našel až při mytí zvonu. Kdyby toho nebylo, přehlédl bych je. Zvon byl tak pokálený od holubů, že byly úplně překryty nánosy guána...

A byla tu ještě další okolnost, která mě překvapila. Žiju s rodinou v Praze, do Javornice jezdíme pravidelně a často, považuji se za patriota, Javorničáka. Přitom jsem za celý život od nikoho z místních o zvonu nic neslyšel. Jako by se o něm nevědělo, podobně jako ho opomenul pan doktor Zrůbek. Ale každý v Javornici o něm určitě ví, jistě ho aspoň někdy slyšel. Ono je to asi částečně přirozené – to, co máme hodně blízko a trvale u sebe, většinou nevnímáme... Proto jsem i uvítal možnost při první Noci kostelů v obci zvon trochu představit.

Rozhodně netvrdím, že o zvonu vím všechno. Naopak, čím víc ho poznávám, tím víc otázek. Jsem si jist, že alespoň na některé z nich lze najít odpovědi. Je to cesta, po které určitě půjdu dál.

A třeba mě někdo z Javorničáků v reakci na tohle povídání vyvede z omylu a najdou se pamětníci, kteří vědí víc, přidají další podrobnosti o zvonu, nebo aspoň osobní zážitky. Věřte, že bych to uvítal, budu moc rád za každý podnět.

To je výzva, dáme na vás kontakt...

8

Jsou zde totiž i další zajímavosti. Ve zvonici byl zavěšen i tzv. menší zvon, je známo, co na něm bylo napsáno, kolik vážil. Ve zvonici po něm zůstal jen závěs. V malé věži nad presbytářem visel sanktusník z roku 1786. Oba tyto zvony byly zrekvírovány (a rozbity!) za první světové války, to je doloženo. Podle javornické kroniky, psané ještě panem Ženkou, byl do malé věže v roce 1926 instalován nový sanktusník, který věnoval kostelu Jan Chaloupka, rolník z č. 160. Můj táta, ročník 1933, tvrdí, že když v dětství ministroval, za špagát sanktusníku tahal. Dnes z vížky nad kněžištěm žádné lano nevisí. Jestli tam je zvon, nevím, tipuji, že ne. Nebyl tento sanktusník zrekvírován za druhé světové? Třeba tohle by mohl vědět někdo z pamětníků?

V souvislosti s kostelem jsem narazil ještě na řadu dalších zajímavostí, kterým bych se chtěl věnovat, ale nezlobte se, to si zatím nechám pro sebe.

Co říci závěrem?

Jestli dovolíte, rád bych zmínil toto. Za prvé jsem moc rád, že se Noc kostelů v Javornici uskutečnila. Za to patří dík spolku Javor, vaší aktivitě, i starostovi Vlastovi Zachovalovi a také rodině Noskových. Za druhé – a ono to s tím souvisí – se velmi ztotožňuju se slovy královéhradeckého hejtmana Jiřího Štěpána, která pronesl v kostele při zahájení, a která si dovoluji parafrázovat v tom smyslu, že prostřednictvím takovýchto akcí se vytváří a upevňuje společenství, posilují

komunitní vazby, a že se tím zároveň uchovává historická paměť místa. Pokud jsem k tomu mohl jen střípkem přispět, těší mě to.

A na úplný závěr bych chtěl citovat dva úryvky z hlavního nápisu na zvonu, schválně je přeříšme tak, jak jsou na něm vymodelovány: „...MNOŽY ZLASKY NAKLADALI, GINI SBIRKAW POMAHALI...“ a „...KLINOT TEN PŘI YAWORNICY CHOVEGTE SOBE POTOMCY. L.P. 1602.“

Myslím, že máme v obci velice krásný, zajímavý a cenný artefakt – přímo klenot, a měli bychom ho my, potomci, sobě chovat – chránit ho a pečovat o ně se stejnou láskou s jakou s ním mnozí naši předci nakládali a k jeho vzniku sbírkou pomohli. Zkrátka se stejnou láskou s jakou ho před víc než čtyřmi staletími nechali vytvořit, aby se jeho hlas nad Javornicí rozléhal. To je jejich velký dar a poselství.

Moc děkujeme, JJ.

Jednotka sboru dobrovolných hasičů Javornice

Jednotka sboru dobrovolných hasičů Javornice je zřízena na základě zákona 133/1985 Sb. o požární ochraně ve znění pozdějších předpisů. Ten ukládá povinnost každé obci zabezpečit si požární ochranu buď vlastní jednotkou, nebo sdílením finančních prostředků s jinou obcí, která má tuto jednotku zřízenou. Jednotky se dále dělí dle charakteru a území působnosti na JPO (jednotky požární ochrany) kategorie I (Hasičské záchranné sbory krajů), přes kategorie II a III (jednotky dobrovolné s rozšířenou působností mimo katastr obce, liší se jen dobou, za kterou musí jednotka k události vyjet), kategorii IV (jednotky HZS podniku), dále V (jednotka dobrovolná, působící na katastrálním území obce) po kategorie VI (dobrovolná jednotka podniku) a N (požární hlídky). Tyto jednotky nemají téměř nic (mimo členů v nich působících) společného se Sbory dobrovolných hasičů, které jsou dobrovolnými spolky bez správní účasti obecních úřadů.

Na území obce Javornice působí jednotka kategorie JPO V, tedy s místní působností. Znamená to, že její členové musí být schopni vyjet k zásahu na území obce Javornice do 10 minut od vyhlášení poplachu z Krajského operačního a informačního střediska, a to v minimálním počtu 4 hasičů. Hlavní technikou, kterou disponuje, je cisternová automobilová stříkačka Škoda 706 RTHP CAS-24 s výbavou (hadice, proudnice, hydrantové nástavce, přiměšovače pěnidla, hydrantové klíče, čtyřdílný nastavovací žebřík...), dále motorové kalové čerpadlo, dýchací přístroje Saturn, motorová pila Husqvarna, prostředky rádiového spojení a samozřejmě ochranné osobní pomůcky pro hasiče (jedno a třívrstvé zásahové obleky, zásahovou obuv, rukavice, kukly a helmy, polohovací opasky). Jejimi členy jsou hasiči z obou javornických dobrovolných sborů (tedy Betlém i Obec).

Všichni hasiči z jednotky musí být pravidelně proškolení nejen v oblasti teoretických znalostí, ale i těch praktických. Proto se dne 5. 5. 2018 v prostorách č. p. 13 (bývalé dílny JZD v dolní části obce) uskutečnil další z výcvikových dní jednotky. Ten byl určen nejen pro členy jednotky, ale i pro zájemce z řad obou dobrovolných sborů. Program byl rozdělen do dvou bloků. V prvním si účastníci vyzkoušeli práci s nastavovacím žebříkem, zásady práce s dýchací technikou a termokamerou, pohyb v zakouřeném prostředí a metodu 3D hašení a obsluhu radiostanic.

Druhý blok představovalo školení ze zdravotní péče, jehož lektorkou byla paní Alena Šmídová, sloužící na rychnovské stanici RZP jako záchranář. V průběhu kurzu se zájemci dozvěděli nejen základní postupy provádění první pomoci při různých akutních stavech postižených osob, z nichž některé si mohli sami prakticky vyzkoušet na pokusné figuríně (například

nepřímou masáž srdce), ale například i zásady práce s automatickým externím defibrilátorem (známým jako AED). Toto školení bylo všemi členy velmi pozitivně hodnoceno, a touto cestou chceme ještě jednou poděkovat lektorce paní Šmídové.

Výše uvedená činnost, společně s výcvikovou činností v dobrovolných hasičských sborech, zajišťuje připravenost jednotlivých členů Jednotky pro výjezdy k mimořádným událostem, a to nejen požárům, ale i různým živelním pohromám (povodním, čerpáním studní, vichřicím a s tím souvisejícími popadanými stromy, atd.). Poslední větší „ostrou“ prověrkou připravenosti bylo odklizení popadaných stromů po větrné bouři Herwarth na konci října loňského roku.

Za JSDH Javornice

Michal Moravec

Mladí hasiči SDH Javornice-obec

Vážení čtenáři Javornických listů, dovoluji mi, abych Vás na následujících řádcích seznámil s činností u našeho sboru poměrně novou, ale rozhodně ne nedůležitou, a tou je práce s mladými hasiči. A jak probíhala v první půlce tohoto roku?

Vše začalo už zkraje jara, kdy velitel sboru přišel s myšlenkou uspořádat pro stávající mladé hasiče, možné nové zájemce a jejich rodiče společný víkendový pobyt, který by byl nejen ve znamení získávání dovedností ať už hasičských, praktických a vědomostních, ale i ve vzájemném bližším poznání, potřebném pro budoucí týmové působení. Volba ubytování padla na zdobnickou chatu Slunečná. Na organizačních schůzkách se domluvila konkrétní náplň víkendu a rozdělily se úkoly.

A pak již nastal pátek 13. dubna, tedy první den z hasičského víkendu. Ten byl ve znamení příjezdu na chatu Slunečná, ubytování se a poté již následovala první společná večeře. Po ní následovala volná zábava, kterou děti trávily hraním stolního tenisu, společenských her a podobně.

V sobotu 14. dubna se po snídani už mladí hasiči nemohli dočkat chvíle, až vyrazí na pěší túru vstříc hledání pokladu svatého Floriána. Ten děti provázel celý den při plnění jednotlivých úkolů, které byly po asi šestikilometrové trase poschovávány v různých úkrytech. Před jejich plněním se naši nejmladší členové sboru rozdělili na dvě skupiny – jednu tvořenou školáky, druhou předškolá-

ky. První část pochodu vedla do kopce směrem k chatě Pod Nebem a dále ke sjezdovce „Kosteletčák“, přes řeku a silnici na chatu Šajtava, kde byl domluven oběd. Děti do té doby splnily úkoly spočívající například v provedení několika tělocvičných prvků, základů první pomoci, nebo poznávání zvířecích stop.

Posilnění vydatným obědem a odpočinkem po volné zábavě na dětském hřišti vyrazili mladí hasiči (samozřejmě spolu s rodiči) vstříc plnění dalších úkolů, které byly rozmístěny dále po trase od chaty Šajtava okolo obory až na bývalé hřiště na Zdobnici. Děti prokázaly svoje dovednosti v poznávání zvířat, tvorbě obrázků ze šišek a větví v lese a opět si protáhly svá těla. Za každý splněný úkol získaly indicii, ty pak po složení dohromady napověděly, kde se poklad nachází. A protože naši mladí nejsou vůbec nešikovní, bylo nalezení pokladu svatého Floriána už jen dílem okamžiku. Zbytek dne, už zpátky na chatě Slunečná, trávil každý podle svého.

Nedělní dopoledne se neslo ve znamení hasičiny. Děti si vyzkoušely požární útok, součásti hasičské výbavy (třívrstvý zásahový oblek, helmu, boty, dýchací přístroj) a svezly se oběma hasičskými auty (sborovou Avii a jednotkovou CASKou). Nedělním obědem pak byl celý pobyt ukončen. Na tomto místě se sluší poděkovat personálu chat Slunečná a Šajtava za perfektní servis.

Poté už naši mladí hasiči naskočili do kolotoče soutěží – zúčastnili se jak okrskových (na Rovni, v Uhřínově pod Deštnou a Lipovce), kde se zdárně poprali nejen se stejnými nástrahami tratí, jako jejich dospělí kolegové, ale i s různými provedeními požárních útoků, tak i premiérově soutěže vyhlášené jen pro mladé hasiče „Lhotecký soptík“ v Kostelecké Lhotě, kde měli možnost se poprvé porovnat se svými vrstevníky.

Do konce školního roku se děti schází každý čtvrtek u hasičárny našeho sboru, kde trénují další hasičské dovednosti, které by později měly zúročit v soutěži mladých hasičů Plamen.

Chcete-li se dozvědět více o činnosti našeho sboru Javornice-obec, navštivte naše stránky na www.sdhjavorniceobec.webnode.cz

Za SDH Javornice-obec

Michal Moravec

Myslivecký spolek Javornice

Milí čtenáři,

12 jak mnozí víte, červen je měsícem myslivosti. Je to už léta proto, že se v přírodě rodí spousta mláďat. Potravní nabídka je bohatá a počasí bývá příznivé pro zdárný vývoj omladiny. Na nás lidech, nejen na myslivcích, je, abychom těmto mláďatům zajistili potřebný klid a ochranu. Při vycházkách do přírody jste si mohli všimnout letáků rozvěšených na stromech u lesních cest a okrajích lesa. Upozornují vás, abyste při venčení nenechali své čtyřnohé kamarády běhat volně po poli, louce či v lese. Právě kvůli ochraně mláďat volně žijících živočichů. To, že na zdánlivě opuštěná mláďata nemáte sahat, už ví každé malé, správně vedené dítě.

V květnu proběhlo okresní kolo Zlaté srnčí trofeje. O výsledcích můžete číst v jiné části těchto novin. Mně jen zbývá jménem Mysliveckého spolku Javornice pogratulovat úspěšným soutěžícím a naší přítelkyni Mgr. Marii Lorencové poděkovat za dlouholeté úspěšné vedení dětí v mysliveckém kroužku.

Blíží se prázdniny, čas dovolených. Za MS Javornice vám přeji krásné léto, hezké zážitky ať v zahraničí nebo v naší přírodě. Jen budu prosím na svých cestách obezřetní. Se zvěří se totiž můžete setkat i tam, kde to není žádoucí. Na frekventovaných silnicích a v místech, kde byste to nejméně čekali. Třeba i v obci mezi domy a zahrádkami. Tak ať se po prázdninách zase všichni sejdeme, možná i na připravovaných zvěřinových hodech. Ale o tom až příště.

JaR

Dovolená

Po téměř roční známosti Julie a Ctirada byl jejich vztah... řekněme stále plný života, svěžesti, překvapení. Když už si po pár měsících mysleli, že se znají, objevili další, zatím skryté (nebo skrývané) stránky svých osobností. Julie například překvapila Ctirada tím, že mu dokázala, jak se tak postupně k němu přistěhovala, že jeho doposud objemné skříně jsou vlastně malé. A kam že si těch „pár“ nejnepříjemnějších hadříků má tedy dát?!? Nebo tím, že zvednuté prkénko na záchodě je genderově nevyvážené. Pozoruhodné. Ctirada napadlo, že čistě matematicky, by bylo nevyvážené, kdyby mělo být prkénko stále sklopené. Na druhou stranu na Julii oceňoval spoustu věcí. V neposlední řadě to, že ačkoliv by ji podle vzhledu leckdo pasoval na městskou večírkovou princeznu, milovala venkov a přikrmovat zvěř byla ochotná i za deště či mrazu. Julie zase zjistila, že po šestém pivu není Ctirad už v takové formě jako třeba po druhém. Naštěstí se to nestávalo často. Nebo že má takový obyčej, nechávat použité ponožky v různých koutech domácnosti. „TO JE KVŮLI DERATIZACI??“ ptala se „mírně“ našťvaně, když takovou „zatoulanou“ ponožku objevila a štítivě ji odnášela do pračky. Ale ráda ho měla, moc. A jeho speciality ze zvěřiny...mmmm, mňam.

Po téměř roční známosti se Julii podařilo přesvědčit Ctirada, aby letěli na dovolenou k moři. Ctirad ve svém věku vůbec poprvé. Julie vybrala destinaci, řecký ostrov Korfu, Ctirad vybral termín, červen. Jak říkal: „za prvé tam nebude takový hic a za druhé tam nebude hlava na hlavě jako o prázdninách, kdy jsou tam rodiny s těma malýma pajtášema. A nepřijdu o srnčí říji!“

A tak je to pro dnešek vše. Ctirad s Julií jsou na dovolené u moře, a jak se tam mají, nevíme, protože pohled ještě nepřišel. Můžeme si jen domýšlet, co se tam děje, ale hlavu si s tím nelamte a leťte taky.

Hezké léto všem. Jeden nejmenovaný člen MS Javornice

TJ Sokol Javornice

Spanilá jízda do fotbalové I. B třídy

Po předešlých úspěšných ročnících nejvyšší okresní soutěže, kdy jsme v sezóně 2015/2016 skončili celkově třetí a v sezóně 2016/2017 druzí, nás mnozí před začátkem sezóny 2017/2018 pasovali do role favorita na celkové vítězství. A tyto předpoklady jsme od prvních podzimních zápasů začali naplňovat. Tým složený ze zkušených matadorů i dravého mládí ukázal svou sílu hned v prvním zápase sezóny, kdy proti Křivicím po přestávce otočil z 0:2 na 3:2. Poté se už se javornický válec rozjel na plné obrátky. Podle výsledků to spíše vypadalo, že se v Javornici hraje hokej. Po vítězství 7:2 ve Zdelově a 8:3 proti Deštnému jsme se vyhoupli do čela soutěže. Následně přišla série šesti zápasů, kdy jsme soupeři

13

Horní řada (zleva): Aleš Čapka – místopředseda Javornice, Tomáš Krunčík – hrací trenér, Standa Koutský, Pavel Chlachula, Adam Krejčí, Pepa Kovaříček, Martin Šrefl, Daniel Suk, Jakub Resl, Martin Plíhal, Luboš Plesl ml.; *Prostřední řada:* Olda Motl – kustod a zdravotník, Miroslav Antl – senátor, Vlastimil Zachoval – starosta Javornice, Tomáš Plesl, Lukáš Harbich, Honza Bárta, Kuba Hovorka, Michal Štěpánek, Martin Paštika, Kamil Široký, Michal Plašil; *Dolní řada:* Luboš Plesl st. – starosta TJ Sokol Javornice, Lukáš Kasper – brankář, Honza Kráčmer, Pavel Kasper – kapitán mužstva, Jakub Kráčmer – hrací asistent trenéra, Petr Severýn – hlavní pořadatel, Jarda Krunčík – občas hrací předseda oddílu a naše fanyanky

nedovolili ani skórovat. Výsledkem 5:0 jsme porazili Kosteleckou Lhotu, Žďár odjžděl z „javornického pekla“ s porážkou 6:0, Borohrádek prohrál 2:0, rezervu Kostelce jsme i v oslabení porazili 4:0 a zápas proti týmu Rokytnice skončil naším vítězstvím 7:0. Vyvrcholením této série i zápasem podzimu byl duel s druhými Přepychy, nad kterými jsme na jejich hřišti vyhráli nejtěsnějším možným rozdílem 1:0. Tým Petrovic jsme v následujícím zápase porazili 6:1 a pak už jsme zamířili na očekávané derby do Lukavice. I tento zápas hraný v bouřlivé fotbalové kulise jsme zvládli a zvítězili jsme 4:2. Podzimní zápas proti Ohnišovu rozhodla jediná branka a po výhře 1:0 jsme procházeli soutěží dále bez ztráty kytičky. V dalším kole jsme v Černíkovcích o jeden okvětní lístek bohužel přišli. Možná v tom měl prsty Ruda Petřík, který ve slabší chvíli naší kabině slíbil, že když na podzim neztratíme ani bod, přistane v kabině soudek piva. Tomuto cíli jsme byli velmi blízko, protože jsme vedli již 2:0. Bohužel jsme pak vypadli

z role, čehož soupeř využil, protože zápas skončil v základní hrací době nerozhodně 2:2. V následném penaltovém rozstřelu jsme získali bod navíc. Soudek z toho sice nebyl, ale i tak Ruda Petřík dorazil do kabiny s velkou poklonou a flaškou v ruce. Na podzim nás čekala ještě předehrávka s Křivicemi, kterou jsme zvládli a zvítězili jsme 3:1.

14

Zimní příprava okořeněná již tradičním soustředěním v Rokytnici v Orlických horách se celkem vydařila a horaly z Deštného jsme na úvod jara porazili 6:0. Následně jsme zvládli i zápas s Kosteleckou Lhotou (3:0) a kousavým Žďarem (3:1). V Borohrádku jsme těsný náskok hájili až do 4. minuty nastavení, kdy proti nám hlavní rozhodčí nařídil pokutový kop. Domáci tak v závěru vyrovnali na 1:1 a po prohře v penaltovém rozstřelu jsme ztratili 2 body. Zaváhání nás sice zamrzelo, ale stopy na

nás nezanechalo. V dalším zápase jsme přehráli Kostelec B 5:0 a stejným výsledkem jsme porazili i Rokytnici. Následoval domácí zápas proti Přepychám, které s námi jako jediné držely v tabulce krok. Po vyrovnaném prvním poločase přišla naše gólová smršť a nečekaně vysoké vítězství 8:2. V Petrovicích, kde na celém zápase byly nejlepší místní bramboráky, jsme zvítězili 4:1. Následovalo domácí derby s Lukavicí, která nám byla více než vyrovnaným soupeřem. Přesto jsme zvládli i tento zápas a před více než 300 diváky jsme slavili vítězství 1:0! O svém vítězství v okresním přeboru jsme tak mohli rozhodnout již v následujícím zápase v Ohnišově. Zde jsme nenechali nic náhodě a po výhře 10:1 se kabinou 2. kola před koncem soutěže ozývalo: „Mistři! Mistři! Mistři!“ Oslavy titulu jsme naplánovali na další domácí zápas proti Černíkovcům, které nás po podobném průběhu jako na podzim málem připravily o další body, ale mistrovské oslavy jsme si pokazit nenechali. Zápas jsme

nakonec zlomili na naši stranu a vyhráli těsně 3:2. Po zápase nám vedení Okresního fotbalového svazu předalo pohár za vítězství v soutěži a pak už po hřišti stříkalo šampaňské a litaly zlaté konfety. Z kopce pro nás přifrčel modrý expres Ládi Bartoše, který s námi zamířil na spanilou vítěznou jízdu po Javornici. Z mnoha stran také padala otázka postupu do krajské soutěže. Po diskuzi a hlasování v kabině jsme se nakonec rozhodli, že v příštím roce se v Javornici bude chodit na I. B třídu. Oblohu nad hřištěm rozzářil večer ještě parádní vítězný ohňostroj. Poslední zápas se Zdelovem byl pak hlavně o tom, zda udržíme svoji neporazitelnost. To se nám podařilo a po výhře 3:2 jsme za celou sezónu 2017/2018 v základní hrací době s žádným z našich soupeřů neprohráli, což je věc nevídaná a obdivuhodná!

V právě skončené sezóně zněl po 24. z 26 zápasů kabinou vítězný pokřik. Zbylé 2 zápasy jsme remízovali. V nerozhodných zápasech jsme v následném penaltovém rozstřelu jednou uspěli a jednou neuspěli. Získali jsme tak celkem 75 bodů ze 78 možných! Diváci se spolu s námi radovali ze 111 vstřelených gólů. Naopak jsme inkasovali pouhých 23 branek, což je méně než jedna obdržená branka na zápas. Náš tým není o jednotlivcích, ale o dobré partě, která je základem tohoto úspěchu. A naše parta v této sezóně šlapala jako dobře namazaný stroj, za což byla náležitě odměněna. Nejde však jen o hráče, realizační tým či funkcionáře, ale také o vás, fanoušky a sponzory i ostatní pomocníky, kteří za tímto báječným úspěchem stojí. **BEZ VÁS VŠECH BYCHOM TO NEDOKÁZALI! DĚKUJEME!!!** Pevně věříme, že podpora a naše spolupráce bude i nadále pokračovat, a že za námi bude stát i v dobách, které třeba tak úspěšné být nemusí. Vstup do krajského fotbalu je pro nás velkým krokem a velkou výzvou. Pro mnohé hráče to může být i vrchol jejich kariéry. Účast ve vyšší soutěži je spojená nejen se zvýšenými požadavky k zabezpečení zápasů, ale ruku v ruce s tím jsou vyšší i finanční výdaje. Rádi proto uvítáme jakoukoli materiální či finanční podporu, která nám pomůže přechod do krajského fotbalu zvládnout. Za každou nabídku a pomoc vám budeme vděční.

Těšíme se na vás v následující sezóně 2018/2019, která začne již v druhé polovině srpna.

Za mistry z Javornice Jarda Krunčík

javornicefotbal@email.cz, www.javornicefotbal.webnode.cz

Tip na výlet

Menhiry v Říčkách

Tento článek bude na slovo skoupý, neboť pojednává o „tajemných“ menhirech (z bretonštiny „men“ = kámen; „hir“ = dlouhý; jedná se o kamenný blok svisle usazený do země), které se nacházejí v Říčkách v Orlických horách a o nichž vskutku mnoho slov říci nelze.

16

První zmínky o tomto kamenném kruhu se objevily na internetu v létě r. 2006. Má se za to, že kamenný kruh, tvořený nepravidelnými křemencovými kvádry, 2 až 5 metrů dlouhými, na místě vztýčil majitel nedalekého stavení. Údajně se však jedná o „znovuobnovení“ původního kamenného kruhu, který tam stával již v dobách dávno minulých. Svědčí o tom prý i německý tisk z meziválečného období.

Podobná kamenná uskupení se nacházejí po celém světě. Vůbec nejznámější je anglické Stonehenge, které v pradávných časech sloužilo coby observatoř a posvátné místo.

Někteří lidé věří, že se uvnitř těchto kruhů nachází pozitivní energie a někteří soudí, že mohou sloužit jako jakýsi „portál“ do paralelních světů. Co je na těchto tvrzení pravdy si můžete přijet ověřit třeba právě do Říček, do kterých se z Javornice pohodlně dostanete třeba přes Pěčín, směrem na Rokytnici a potom v Říčkách kolem obecního úřadu směr Zdobnice. Nebo z Nebeské Rybné kolem místního hřbitova až na horní silnici spojující Zdobnici a Říčky a vydáte se směr Říčky.

Milovníkům geocachingu (hledání skrytých schránek na různých turistických místech) prozradím, že v kamenném kruhu v Říčkách je také jedna tajná schránka ukrytá. Přesnou polohu si však již musíte zjistit sami. Třeba vám při tom pomůže zmíněná pozitivní energie, kterou jsem já sám osobně na místě opravdu pociťoval. Takže hodně štěstí a šťastnou cestu!

Vaše příspěvky

Pokud chtěl někdo na chvíli zapomenout na okolní uspěchaný a čím dál víc povrchní svět, zastavit se, srovnat si myšlenky, uvědomit si pomíjivost času a přetrvání hodnot, měl příležitost při jubilejním 10. ročníku Noci kostelů, která v poslední květnový páteční večer proběhla i v Javornici. V Královéhradecké diecézi své brány otevřelo přes 190 kostelů a modliteben a kostel sv. Jiří, mučedníka, byl poprvé jedním z nich.

Pro příchozí byl nachystán bohatý program. Večer zahájila předsedkyně spolku Javor a hlavní iniciátorka Noci kostelů v Javornici paní Jitka Jirsová. Následovalo čtení motta Noci kostelů a svou zdravici přidal i hejtman Královéhradeckého kraje pan Jiří Štěpán, který si ze všech otevřených kostelů v kraji vybral právě ten náš.

Působivou atmosféru v kostele umocnili velmi zdařilým hudebním vystoupením muzikanti z rokytnického Sboru z hor.

Velkým zážitkem byla prohlídka zvonice spojená se skutečně zajímavým výkladem o historii Javornice a javornického zvonu z roku 1602, posledního díla zvonařského mistra Jana Benešovského z Moravské Třebové, litého těsně po rychnovském zvonu Kryštof, který je jedním z největších v Čechách. Ze slov pana Jiřího Gregora bylo patrné, že o zvonu nejen mnohé ví, ale že k němu především má velmi osobní vztah.

Program večera byl koncipován tak, že se všichni návštěvníci mohli postupně radovat z obojího – zaposlouchat se do hudby i slov. Důstojným vrcholem byl koncert mladého houslisty Vojtěcha Štěpánka. Talent, skromnost, pokora. To naplňovalo prostory kostela spolu s tóny skladeb, které přednesl.

Poděkování všem, kdo pro nás tenhle nevšední večer připravili.

Stanislava Křenová,
Slatina nad Zdobnicí

Recepty z Kačenčiny kuchyně

Jahodová roláda s citronovou vůní

Těsto: velká vejce 4 ks, vanilkový cukr velká lžice, cukr moučka 100g, špetka soli, hladká mouka 100g, máslo na potřeni plechu.

Náplň: jahody 300g, zakysaná smetana 200g, tučný tvaroh 200g, med 2 lžice, cukr moučka 2 lžice, vanilkový cukr 1 sáček, čerstvá citronová šťáva 1 lžice, nastrohaná kůra z 1 citronu, jahodový džem 3 lžice

Na ozdobu: cukr moučka, čerstvá máta, šlehačka

Troubu přehřejte na 200 °C. Vajíčka rozdělte na bílky a žloutky. Žloutky vyšlehejte s cukrem do světlé nadýchané pěny. K bílkům přidejte vanilkový cukr a špetku soli a vyšlehejte pevný sníh. Obě hmoty smíchejte společně s prosátou moukou a rozetřete na plech vymazaný máslem a pak vyložený pečicím papírem. Rovnoměrně uhladte těsto stěrkou. Dejte péct na 8–10 minut, dorůžova. Upečený plát poprašte hladkou moukou a ihned překlopte na čistou utěrku. Sloupněte pečicí papír, ale nechte ho ležet na těstě. Těsto z delší strany opatrně (i s utěrkou a pečicím papírem) lehce stočte do tvaru budoucí rolády, aby si na tvar zvyklo. Nechte vychladnout. Mezitím omyjte jahody, odstopkujte je a pokrájejte na kostičky (pár si jich odložte na ozdobu). Prošlehejte kysanou smetanu, tvaroh, med, oba cukry, citronovou šťávu i kůru a nakonec zlehka vmíchejte pokrájené jahody. Ochutnejte, podle chuti můžete přisladit (počítejte ale i se sladkostí těsta). Vychladlé těsto opatrně rozviňte, odstraňte utěrku a nechte ho ležet na papíru. Těsto potřete jahodovým džemem, na něj rozprostřete náplň, ale vzdálenější okraj nechte volný. Pak roládu znovu sviňte směrem od sebe, pomáhejte si papírem. Zabalte ji do fólie a dejte do chladničky odpočívat nejméně na tři hodiny, ale ideálně přes noc, díky tomu se krásně propojí a zvláční. Před servírováním ji vybalte, poprašte moučkovým cukrem, ozdobte lístky máty a můžete krájet na plátky a servírovat s jahodou a kopečkem šlehačky.

VP

Obecní úřad informuje

Vážení spoluobčané,

pomalu je za námi půlka letošního roku a zejména poslední měsíc nás počasí zahrnuje velmi teplými, ale i suchými dny. Jistě nejen zemědělci a zahrádkáři již vyhlížejí déšť, který by byl pro naše pole, louky a zahrady tolik potřeba. Prázdniny a čas dovolených již klepe na dveře, a tak se krátce ohlédněme za prvním pololetím.

Koncem března jsme dokončili rekonstrukci dvou bytů v č.p. 93. Od dubna již zpracovává firma Kokula s.r.o. projektovou dokumentaci na přestavbu objektu bývalé školky na bytový dům o šesti bytových jednotkách, která by měla být předána včetně stavebního povolení do konce listopadu a ještě v prosinci, pokud vše dobře půjde, vypíšeme výběrové řízení na stavební firmu. V průběhu dubna proběhly opravy místních komunikací, které jsme nestihly realizovat v loňském roce. Další opravy budou pokračovat v podzimních měsících na komunikacích na Betlémě a opravena bude i cesta k myslivecké chatě „Na Zadolci“. Je podepsána smlouva s realizační firmou na nové veřejné osvětlení od křižovatky u sokolovny k odbočce k fotbalovému hřišti. Královéhradecký kraj připravuje projektovou dokumentaci na opravu komunikace III. třídy 3195 mezi Kameničnou a Jaroslaví. Pokud se vše podaří dle plánu, mohli bychom se dočkat nové silnice v horizontu čtyř let. V této souvislosti byla poptána nabídka na vypracování projektové dokumentace na opravu veřejného osvětlení v místní části pod Jaroslaví, kde stávající staré dřevěné sloupy stojí na samé hranici vozovky. Jsem rád, že se nám podařilo téměř po dvou letech, umístit všech 220 kompostérů, o které jste žádali do Vašich domácností. Koncem května nám byla schválena Královéhradeckým krajem žádost o dotaci z POV na opravu mostu u č.p. 13 ve výši 360 tis. Kč. V letních měsících proběhne výběrové řízení na dodavatele s předpokládanou realizací v příštím roce.

V sobotu 12. května jsem měl možnost díky Spolku Javor přivítat na obecním úřadě také návštěvu z Ukrajiny, konkrétně z Žytomyrského spolku Volyňských Čechů. Do naší obce zavítala předsedkyně tohoto spolku Prof. Ludmila Čiževská se svojí matkou Naděždou Čiževskou (r. 1940, roz. Štěpánkovou) a synem jejího bratrance Oleksandrem Stepanykem. Během našeho do a po poledního povídání, které jsme s Jitkou Jirsovou a Věrkou Pacákovou s touto návštěvou absolvovali, jsme se dozvěděli o předcích těchto Volyňských Čechů. Praděd paní Naděždy František Štěpánek se narodil 9. 9.1842 chalupníku Ignáci a Josefě (roz. Jedličkové z Pěčina) Štěpánkovým na

Přímě v č.p. 13, následně pak dědeček paní Naděždy František Štěpánek, nar. 27. 5.1872 coby dvouleté dítě odešel v r. 1874 se svými rodiči z Dlouhé Vsi, kde jeho otec pracoval jako čeledín, na Ukrajinu do Volyňské oblasti. Zde začíná velmi zajímavý příběh tohoto rodu o počátcích hospodaření, o kolektivizaci a následném odsunu dědečka do gulagu v r. 1938 až po postupné zabydlování potomků v Žytomyrské oblasti do dnešní doby. Pátrání po potomcích předků bývá vždy běh na dlouhou trať, ale já věřím, že se paní prof. Číževské podaří nějaké příbuzné rodu Štěpánkových z Přímu objevit. Paní Naděžda pak vyslovila jedno velké přání, které mne velice zaujalo. Chtěla si s sebou do Žitomyru odvést trochu české půdy na památku, aby měla k zemi svých předků co nejbližší. Myslím, že to přesně vystihuje to silné pouto, které Volyňští Češi cítí k naší zemi, k zemi, ze které odešli, ale v duši ji nikdy neopustili.

Chtěl bych touto cestou také poděkovat fotbalistům Sokola Javornice za skvělou reprezentaci naší obce v okresním přeboru v kopané. Mnozí z vás mohli sledovat jejich spanilou jízdu touto soutěží, kdy neprohráli ani jedno z 26 utkání v základní hrací době!! Vaše divácká podpora zejména na domácích utkáních byla neskutečná a v kraji k vidění spíše na divizních a vyšších soutěžích!! Přeji všem, kteří se kolem javornické kopané pohybují, aby se mužstvu na podzim v krajské 1.B třídě, kam zaslouženě postoupilo, dařilo a abyste dál šířili dobré jméno naší obce.

Velké poděkování také patří Spolku Javor a jeho přátelům, který poprvé letos zapojil naši obec do akce Noc kostelů. Všichni, kteří jste ji navštívili, mi dáte zapravdu, že to byla akce velice zdařilá a mnohé z nás obohatila nejen o skvělý kulturní zážitek, ale také o velice zajímavé informace o našem zvonu v kostele sv. Jiří, které vypátral Ing. Jiří Gregor. Velkou ctí pro nás bylo již samotné zahájení, kterého se ujal hejtman Královéhradeckého kraje PhDr. Jiří Štěpán PhD.

Závěrem mi dovoluji vám popřát krásné letní dny, klidnou a pohodovou dovolenou ať doma, v Čechách, či v zahraničí a těším se společně s vámi na další akce u nás v Javornici, na kterých se společně v co největším počtu setkáme.

V úctě Vlastimil Zachoval, starosta

Javornické listy, čtvrtletník: vydává Spolek Javor, Javornice 381, 517 11, IČ: 02963183

Javornice, číslo 10, r. 2018, Evidenční číslo u MK ČR E 22462

Redakce: Jitka Jirsová, Věra Pacáková a Vojtěch Štěpánek

Děkujeme všem přispěvatelům!

Redakce Javornických listů si vyhrazuje právo příspěvky upravit či nezveřejnit!

Grafická úprava a sazba: Gabriela Bartošová Pokorná

Příští číslo vyjde: září 2018

Uvítáme vaše náměty, fotografie, příspěvky, poděkování, informace k rodinnému výročí, narozeninám apod.

Kontaktní údaje: Spolek Javor, Javornice 381, 517 11, email: noviny.javor@seznam.cz, www.spolekjavor.cz

Děkujeme obci Javornice za podporu, finančně zajišťuje tisk a distribuci Javornických listů!